

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2019 r. — Ilunga Luyoyo/Rada**(Sprawa T-124/19)**

(2019/C 139/104)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinsasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/1940 z dnia 10 grudnia 2018 r. w zakresie, w jakim na jej podstawie pozostawiono nazwisko skarżącego w pkt 3 załącznika II do decyzji 2010/788/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) 2018/1931 z dnia 10 grudnia 2018 r. w zakresie, w jakim na jej podstawie pozostawiono nazwisko skarżącego w pkt 3 załącznika Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005/WE;
- stwierdzenie niezgodności z prawem przepisów art. 3 ust. 2 lit. b) decyzji 2010/788/WPZiB i art. 2b ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1183/2005;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, które w istocie są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-103/19, Mende Omalanga/Rada, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2019 r. — Dyson i in./Komisja**(Sprawa T-127/19)**

(2019/C 139/105)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Dyson Ltd (Malmesbury, Zjednoczone Królestwo) i 14 innych skarżących (przedstawiciele: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe i M. Healy, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie powstania odpowiedzialności pozwanej za szkody poniesione przez skarżących wskutek przyjęcia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ⁽¹⁾ w wysokości około:
  - 176 100 000 EUR, wraz z odsetkami wyrównawczymi, z tytułu stworzenia alternatywy polegającej na braku etykietowania, od wejścia w życie rozporządzenia delegowanego nr 665/2013 do 19 stycznia 2019 r., gdy rozporządzenie w sprawie etykietowania zostało uchylone; lub
  - 127 100 000 EUR, wraz z odsetkami wyrównawczymi, z tytułu stworzenia alternatywy polegającej na wypełnionym zbiorniku na kurz, od wejścia w życie rozporządzenia delegowanego nr 665/2013 do 19 stycznia 2019 r., gdy rozporządzenie w sprawie etykietowania zostało uchylone; oraz
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia przez pozwaną art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. ⁽²⁾ i przekroczenia upoważnienia ustawowego udzielonego na podstawie art. 290 TFUE poprzez przyjęcie metody testowania z pustym zbiornikiem w rozporządzeniu delegowanym nr 665/2013.

Pozwana pominęła zasadniczy element art. 10 ust. 1 dyrektywy 2010/30/UE i przekroczyła swoje kompetencje z naruszeniem art. 290 TFUE.

2. Zarzut drugi, naruszenia przez pozwaną podstawowej zasady równego traktowania, poprzez przyjęcie rozporządzenia delegowanego nr 665/2013, które wprowadziło niezgodną z prawem dyskryminację między tradycyjnymi workowymi odkurzacami a bezworkową cyklonową technologią, taką jak technologia skarżących, bez obiektywnego uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci, naruszenia przez pozwaną podstawowej zasady dobrej administracji lub obowiązku staranności poprzez przyjęcie metody testowania z pustym zbiornikiem, która: (i) nie uwzględniała zasadniczego elementu dyrektywy 2010/30/UE; (ii) stanowiła dyskryminację względem zasadniczo różnych technologii; oraz (iii) nie dokonywała starannej i bezstronnej oceny ówczesnie dostępnych alternatywnych metod testowania z napełnionym zbiornikiem.
4. Zarzut czwarty, naruszenia przez pozwaną prawa podstawowego skarżących do działalności gospodarczej.

Pozwana przyjęła rozporządzenie, które działało na korzyść tradycyjnych workowych odkurzaczy, których wydajność spada wraz z napełnianiem się zbiornika kurzem, a nie odkurzaczy takich jak oparte na technologii cyklonowe urządzenia skarżących, które utrzymują wydajność na stałym poziomie przez cały czas użytkowania. To ograniczyło możliwość prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej i uczciwego konkurencyjnego wyrobami konkurencji, których spadająca wraz z napełnianiem się zbiornika kurzem wydajność była ukrywana przez etykietowanie pozwanej, zgodnie z którym testowanie odbywało się przy pustym zbiorniku.

5. Zarzut piąty, spowodowania przez te poważne naruszenia prawa Unii znacznych szkód majątkowych i niemajątkowych po stronie skarżących, co powinno spowodować postanie odpowiedzialności pozwanej i zapłatę przez nią odszkodowania skarżącym.

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. L 192, 13.7.2013, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. L 153, 18.6.2010, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2019 r. — Spadafora/Komisja

(Sprawa T-130/19)

(2019/C 139/106)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sergio Spadafora (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 26 listopada 2018 r. przez dyrektora generalnego OLAF-u oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 24 lipca 2018 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez pełniącego obowiązki dyrektora generalnego OLAF-u, działającego w charakterze organu powołującego, o powołaniu kierownika wydziału OLAF.C4 („Doradztwo prawne”) z dniem 1 czerwca 2018 r.;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy przede wszystkim decyzji o powołaniu z dniem 1 czerwca 2018 r. kierownika wydziału „Doradztwo Prawne” dykcji ds. wsparcia dochodzeń OLAF-u i oddaleniu złożonego przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego zażalenia na ww. decyzję o powołaniu.